

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **KMS Kraslická městská společnost s. r. o.**, se sídlem Pohraniční stráže 367, Kraslice, zastoupená Mgr. Zbyňkem Vašinkou, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 1129, Frýdek-Místek, proti žalovanému: **Státní fond životního prostředí ČR**, se sídlem Kaplanova 1931/1, Praha 11, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2018, čj. SFZP 080732/2018, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2021, čj. 8 A 173/2018-64,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) u Nejvyššího správního soudu brojí kasační stížností proti shora označenému rozsudku Městského soudu v Praze. Městský soud tímto rozsudkem zamítl žalobu stěžovatelky proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zastavil řízení o udělení dotace z důvodu, že žádost stěžovatelky trpěla neodstranitelnými vadami.

[2] Jelikož společně s podáním kasační stížnosti stěžovatelka nesplnila poplatkovou povinnost [podle § 4 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích], vyzval ji Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 27. 1. 2022, čj. 8 Afs 1/2022-13, k zaplacení soudního poplatku ve výši 5 000 Kč, a to do 15 dnů ode dne doručení daného usnesení. Stejným usnesením ji zároveň vyzval k doplnění důvodů kasační stížnosti, a to ve lhůtě 1 měsíce. Usnesení bylo zástupci stěžovatelky doručeno dne 31. 1. 2022, stěžovatelka na něj však ve lhůtách stanovených soudem (ani později ke dni vydání tohoto usnesení) nijak nereagovala a uvedeným výzvám nevyhověla, ani nepožádala o prodloužení lhůt. Byla přitom řádně poučena o následcích nesplnění poplatkové povinnosti a neodstranění vad kasační stížnosti.

[3] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích,*

vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, vyzve soud poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.*

[4] Jelikož stěžovatelka neuhradila soudní poplatek, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. zastavil s ohledem na § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

[5] Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě ani nedoplnila důvody kasační stížnosti. I přes neodstranění takto vytčené vady kasační stížnosti však bylo namíste řízení zastavit pro nezaplacení soudního poplatku, neboť tento postup má přednost před odmítnutím kasační stížnosti (srov. např. usnesení NSS ze dne 3. 8. 2016, čj. 2 Afs 111/2016-29, ze dne 19. 10. 2016, čj. 3 As 207/2016-35, ze dne 22. 3. 2017, čj. 3 As 240/2016-70, či ze dne 22. 3. 2018, čj. 8 As 227/2017-35).

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byli-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. března 2022

Milan Podhrázký
předseda senátu